

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobkyně: **AUTO-VESELÝ, s. r. o.**, IČO 256 69 923
sídlem Legerova 47, 120 00 Praha 2
zastoupena advokátem JUDr. Bohumilem Měšťánkem
sídlem Čs. Armády 34, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2019, č. j. 77/2019-150-STK3/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Ministerstvo dopravy (dále jen „žalovaný“) zamítlo její odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 12. 2018, č. j. MHMP 2053859/2018. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně neudělil žalobkyni z důvodu nadbytečnosti oprávnění k provozování stanice technické kontroly pro osobní automobily podle § 54 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podmínkách provozu“).
2. Ze správního spisu k dané věci vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel dne 1. 6. 2017 od žalobkyně žádost o rozšíření oprávnění k provozování stanice technické kontroly pro osobní automobily na adrese K Měcholupům 1205, 109 00 Praha 15. Vzhledem k tomu, že žalobkyně žádala o rozšíření stávajícího oprávnění o jednu kontrolní linku, správní orgán I. stupně vyhodnotil žádost jako žádost o udělení oprávnění k provozování činnosti stanice technické kontroly pro osobní automobily. Správní orgán I. stupně dále posoudil, je-li záměr v souladu se stanoveným způsobem a rozsahem pokrytí správního obvodu činnostmi stanice technické kontroly, a dne 14. 12. 2018 vydal rozhodnutí, jímž žádost žalobkyně zamítl pro nadbytečnost podle § 54 odst. 3 zákona o podmínkách provozu.
3. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně odvolání, které zamítl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění uvedl, že při posuzování podmínky dle § 54 odst. 3 zákona o podmínkách provozu je třeba vycházet z konkrétních údajů o potřebách správního obvodu okresu, které vycházejí z kapacitních potřeb správního obvodu, z počtu registrovaných vozidel a kapacit stanic technické kontroly. Způsob a podmínky výpočtu jsou stanoveny v příloze č. 19 vyhlášky č. 302/2001 Sb., o technických prohlídkách a měření emisí vozidel, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o technických prohlídkách“), přičemž důvodem pro neudělení oprávnění je přebytek kapacit stanic technické kontroly v daném správním obvodu pro uvedený druh stanic technické kontroly. V řešeném případě je na území hlavního města Prahy provozováno 25 stanic technické kontroly pro osobní automobily a zároveň uděleno 8 oprávnění k provozování stanic, které dosud nezahájily provoz. Po provedení výpočtu dle vyhlášky o technických prohlídkách bylo zjištěno, že rozsah pokrytí správního obvodu činnostmi stanice technické kontroly byl překročen. Žádosti žalobkyně proto nemohlo být vyhověno.

II. Vyjádření účastníků řízení

4. Žalobkyně v žalobě namítá, že správní orgány při posouzení její žádosti vycházely pouze ze statistických údajů a neprovedly kontrolu na místě samém. V opačném případě by zjistily, že dané pracoviště je přetížené a že je na místě vybudována a zkolaudovaná nová linka pro provádění technické kontroly. Rovněž jde o velký areál, který nezatíží životní prostředí. Napadené rozhodnutí je formální a nebere v potaz investice, které žalobkyně vložila do rozšíření podnikání.
5. Žalobkyně žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že při posouzení žádosti žalobkyně postupoval v souladu se zákonem o podmínkách provozu, který stanovuje pravidla pro udělení osvědčení. Je veřejným zájmem, aby posuzování technického stavu vozidel probíhalo na vysoce profesionální úrovni tak, aby se v co největší míře redukoval počet vozidel v provozu, jež by v důsledku špatného technického stavu ohrožovala životy, zdraví či majetek obyvatel a celkově bezpečnost silničního provozu. I za tímto účelem zákonodárce zákonem a jeho prováděcími předpisy určuje, jakým způsobem a rozsahem bude právní normou identifikované území pokryto činnostmi stanic technické kontroly a jak tedy bude tento veřejný zájem naplněn. Způsob výpočtu je zcela jednoznačně popsán v příloze 19 vyhlášky o technických prohlídkách platné v době podání žádosti žalobkyně. Ve výpočtu je nutno zohledňovat nejenom provozované stanice technické kontroly, ale i stanice, které mají oprávnění, ovšem dosud nezačaly provoz. Rovněž není pravdou, že žalovaný neprovádí kontroly na místě samém, neboť kontrola provozovny žalobkyně byla zahájena dne 3. 7. 2018.
7. Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl.
8. V replice ze dne 27. a 28. 8. 2019 žalobkyně dodává, že kontrola na místě sice byla zahájena dne 3. 7. 2018, ovšem do dnešního dne nebyla ukončena. V řešeném případě žalobkyně rozšířila provoz stávající linky, neboť nebyla dostačující pro pokrytí celkových nároků na poskytování služeb stanic technické kontroly. Postup správních orgánů považuje za bezohledný a nezodpovědný zásah státu do podnikání a apeluje na soud, aby nerozhodoval pouze formálně, ale vzal v potaz i celkovou ekonomickou situaci ve státě, kdy dochází k určité stagnaci hospodářského výsledku.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

9. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
10. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Podle § 54 odst. 3 zákona o podmínkách provozu „oprávnění může krajský úřad udělit žadateli jen tehdy, je-li záměr provozovat stanici technické kontroly v souladu se stanoveným způsobem a rozsahem pokrytí správního obvodu činnostmi stanic technické kontroly, pokud:
 - a) je kapacitní potřeba technických prohlídek na území okresu v rámci správního obvodu krajského úřadu, v němž má být uvažovaná stanice technické kontroly provozována, vyšší než 80 % kapacity stávajících kontrolních linek stanic technické kontroly v provozu, rozšířených o kapacitu vydaných oprávnění, na území každého takového okresu a
 - b) je-li počet skutečně provedených technických prohlídek ve stanicích technické kontroly na území okresu v rámci správního obvodu krajského úřadu, v němž má být uvažovaná stanice technické kontroly provozována, vyšší než 80 % kapacity stávajících kontrolních linek stanic technické kontroly v provozu, rozšířených o kapacitu vydaných oprávnění, na území každého takového okresu“.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

12. Podle § 54 odst. 4 zákona o podmínkách provozu „výpočet kapacitní potřeby technických prohlídek, kapacity kontrolních linek stanic technické kontroly a počtu skutečně provedených technických prohlídek stanoví prováděcí právní předpis. Potřebné podklady pro výpočet se stanoví z centrálního registru vozidel vždy k 1. 1. a 1. 7. každého roku a informačního systému stanic technické kontroly vždy k 1. 1. a 1. 7. každého roku z dat za předcházející kalendářní rok“.
13. Jádru sporu mezi účastníky spočívá v posouzení, zda správní orgány žalobkyni zamítly žádost o udělení oprávnění k provozování činnosti stanice technické kontroly pro osobní automobily po právu, či nikoliv.
14. V řešené věci je nesporné, že správní orgány provedly při posouzení žádosti výpočet dle § 54 odst. 3 zákona o podmínkách provozu a vyhlášky o technických prohlídkách a dospěly k závěru, že oprávnění nelze udělit, neboť v daném správním obvodu byl zjištěn přebytek kapacity stanic technické kontroly pro osobní automobily. Při výpočtu vyšly ze skutečnosti, že na území hlavního města Prahy je provozováno 25 stanic technické kontroly pro osobní automobily a zároveň uděleno 8 oprávnění, u nichž dosud nebyl zahájen provoz. S ohledem na tyto vstupní údaje nebyla splněna podmínka stanovená v § 54 odst. 3 písm. b) zákona o podmínkách provozu, neboť počet skutečně provedených technických prohlídek byl vypočten jako nižší než 80 % kapacit stávajících kontrolních linek stanic technické kontroly v provozu, rozšířených o kapacitu vydaných oprávnění.
15. S ohledem na právě uvedené je nepochybné, že nebyly splněny zákonné podmínky pro udělení nového oprávnění k provozování činnosti stanice technické kontroly pro osobní automobily, a proto správní orgány nepochybily, když žádost žalobkyně zamítly. Soud nikterak nepochybně, že uvedenou skutečnost může žalobkyně vnímat jako subjektivně nespravedlivou, ovšem ani tato okolnost nemůže být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, resp. kladné vyřízení její žádosti.
16. Je třeba zdůraznit, že správní orgány jsou s ohledem na znění § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) povinny postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu. Citované ustanovení je promítnutím ústavní zásady, dle níž je možné státní moc uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon (srov. čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Je tedy zřejmé, že správní orgány jsou při výkonu své pravomoci vázány zákonem a nemohou se od něj odchylovat v neprospěch, ale ani ve prospěch účastníků řízení.
17. Žalobkyně namítá, že správní orgány neprovedly kontrolu na místě, při níž by se seznámily s provozem stanice technické kontroly a nutností jejího rozšíření. Soud však zdůrazňuje, že skutečnost, zda správní orgány provedly kontrolu provozovny, nemohla mít vliv na samotné rozhodnutí o žádosti žalobkyně. Je tomu tak proto, že udělení oprávnění se neopírá o zjištění týkající se podnikání žadatele a jeho prosperity, ale naopak je závislé na kapacitě stanic technické kontroly v daném správním obvodu. Příslušný výpočet je jednoznačně popsán v příloze 19 vyhlášky o technických prohlídkách, přičemž vstupní údaje ohledně pokrytí správního obvodu jsou správnímu orgánu I. stupně známy ze své úřední činnosti. Vzhledem k tomu, že v řešeném případě byl po provedení výpočtu zjištěn přebytek kapacity stanic technické kontroly pro osobní automobily, žádosti žalobkyně nemohlo být vyhověno, a to zcela nezávisle na konkrétní situaci v její

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

provozovně. Ostatně ze správního spisu je patrné, že žalobkyně provozuje stanici technické kontroly dlouhodobě a tedy lze předpokládat, že byla s podmínkami udělování oprávnění obeznámena; ještě před vybudováním nové kontrolní linky tedy mohla a měla zvážit, zda jí může být s ohledem na kapacity v hlavním městě Praze uděleno nové oprávnění k provozu stanice technické kontroly.

18. Ke zbylým žalobním tvrzením soud dodává, že otázka vlivu provozovny na životní prostředí neměla jakýkoliv vliv na rozhodování o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly, stejně jako skutečnost, zda žalobkyně řádně platí daně a odvádí povinné dávky za své zaměstnance. Tvrzení, že zamítnutí žádosti žalobkyně je v rozporu se zájmy a potřebami občanů Prahy, rovněž nemůže být relevantní a nadto ani není opodstatněné, neboť jak plyne z rozhodnutí prvního stupně, počet skutečně provedených technických prohlídek je nižší než 80 % kapacit stávajících kontrolních linek stanic technické kontroly. Je tedy patrné, že kapacita stanic technické kontroly je na území hlavního města Prahy dostačující. Soud uzavírá, že správní orgány žádost žalobkyně posoudily zcela v souladu se zákonem o podmínkách provozu a při jeho aplikaci se nedopustily žádného pochybení; žalobě proto z těchto důvodů nemohlo být vyhověno.

IV. Závěr

19. Žalobkyně se svými námitkami tedy neuspěla; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. července 2020

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.